

Dommerportræt

International FIFe dommer Minna Krogh

1. Hvordan blev du katterneske?

Jeg tror, at jeg blev født som et katterneske. Lige så længe jeg kan huske tilbage, har jeg gået mine egne veje, og søvn er lige så vigtig en del af mit liv som det er for katte. Jeg er helt og holdent et natterneske.

2. Fortæl om din første kat. Hvornår fik du den, og hvilken race var det?

Vor første kat var en sort, korthåret huskat, som vi kaldte Sami. Allerede dengang havde min storesøster og jeg spekuleret på at tage Sami med på en rigtig katteudstilling og måske endda blive godkendt som en sort Europe Novice godkendelse naturligvis. Sami blev født hos en familie på landet, og vi kendte kun til hans blå mor, som inden Samis fremkomst havde levet livet som en hankat! Efter nogle seriøse overvejelser og endnu flere studier i diverse katebøger - droppede vi til sidst en udstillingskarriere for Sami, da han havde et enkelt hvidt knurhår! Jeg tror ikke, at tanken om at hive det ud kom på tale - den hørte til vor kat.

3. Hvilken race opdrætter du selv? Og hvorfor lige den race?

Jeg har haft Norske Skovkatte siden 1985, hvor den første var EC Satukissan Rudolf, en killing efter en kat fra det første kuld skovkatte født i Finland. Allerede dengang havde jeg tre hunde, eller rettere tre meget store katte i hundeklædning. De var Saluki'er, som er persiske mynder og nok det nærmeste hundeverdenen kommer til en kat. Almindelige hundemennesker forstår dem ikke, og skovkatten lignede dem meget, nok fordi skovkatten er det nærmeste kattereverdenen kommer til en hund. Efter at jeg valgte at tage Rudolf på udstilling som killing, var jeg bidt af sporten.

4. Havde du en mentor, da du begyndte at opdrætte?

Jeg har nok altid gået lidt mine egne veje, har egentlig ikke haft en mentor som sådan. Til gengæld har jeg været heldig med mit valg af opdrættere. Rudolf fik jeg fra Seija og Heikki Suojakari, og de var der altid, når jeg

havde brug for dem, og jeg ved, at de stadig er der. I Danmark lærte jeg Jette Eva Madsen at kende, og hun åbnede vejen til mine danske katteekspeditioner for ikke at tale om at det var via hende, at jeg lærte Kjeld, min mand, at kende. Af andre, der også har betydet noget for mig, kan nævnes Kristiina Rautio samt Hanne Sofie Sneum og Martti Peltonen, som viste mig vejen til den smukke del af kattereverdenen, hvor kategori IV findes.

5. Hvad fik dig til at uddanne dig til dommer?

Hvorfor blev jeg dommer..... det blev jeg nok, fordi jeg følte, at tiden var inde til den del af kattelivet.

Jeg havde haft mange år på udstillinger, ejet og opdrættet mange katte og følte, at jeg egentlig havde opnået de fleste af mine mål. Så jeg tænkte, at jeg skulle prøve noget andet.

6. Hvad lægger du mest vægt på når du dømmer en kat?

Først og fremmest synes jeg, at alle katte er skønne. Min ideelle kat er vel en racetypisk kat, som er så har-

Minna opdrætter Saluki'er under stamnavnet "Kehailan"

DSO og flere kolleger var med til at fejre Minna som ny kat. IV dommer

monisk bygget som muligt. Derefter kommer udstråling og nok så vigtigt, temperamentet.

Kattene skal ikke have runde øjne-hverken store eller små, da det ødelægger udtrykket. Samtidig skal vi også huske, at orientaleren skal have grønne øjne. Jeg har oplevet at se en ellers meget fin maskefarvet ung kat med grønne øjne! Der tillader standarden ingen udvej for dommeren: det står helt tydeligt, at dette ikke kan accepteres. Kattene skal også have en fin muskelmasse, men fortsat være elegante. Balancen skal være der samt det orientalske look, som er kombinationen af den rigtige øjenform og placering og ørerne, som følge linjerne på kattens kileformede hoved. Og til sidst at katten trives og viser sit bedste.

7. Hvordan ser du på udviklingen af vores racer?

Jeg er nok ikke den rigtige til at svare på dette store spørgsmål, da jeg er så ny en dommer i kategori IV. Naturligvis sker der en naturlig udvikling med kattene hen over tiden, men hvis jeg skulle pege på noget, har de måske mistet lidt af kontrasterne på farverne, men til gengæld fået meget fine temperamenter, større ører og mere længde. Dog hører jeg også, at skønheden har sin pris, og at man i nogle linjer har fået katte, som ikke bliver så gamle. Mange af de tidligere katte, jeg kendte, i kategori IV blev rigtig gamle, og kategorien var faktisk berømt for det.

8. Er der en særlig kat du aldrig vil glemme?

Jeg kan komme i tanker om mange katte! Da jeg første gang kom til Danmark, husker jeg Baldrians Teje, hun tog alle med storm. Da jeg så gik i gang som dommerelev, husker jeg den smukke og klassiske Indira von Jukima. Jeg har ikke oplevet så mange fine brunmaskede siamesere endnu, som havde hendes karisma.

9. Hvor ofte udstiller du selv?

Det er efterhånden nogle år siden sidst, men nu er verdensudstillingen i Danmark i år, og vi har en flot ung hankat, som jeg har tænkt mig måske at udstille der.

10. Hvordan oplever du udstillingerne nu i forhold til for 5-10 år siden?

Med tiden er udstillingerne blevet

Minnas dommereksamen i marts 2012 i Fredericia, sammen med Martti Peltonen

større, og der er oftest to udstillinger på samme weekend. Det er smart, når man ofte rejser langt og bruger sin weekend til det. Katten er sat i stand efter alle kunstens regler, og man kan så høste lidt mere for det arbejde, man har lagt i at præsentere den bedst muligt. Da jeg startede, var udstillingerne todages hvor katten blev dømt om lørdagen, og så var der Best in Show om søndagen - lidt som man i dag har på verdensudstillinger. Det var hyggeligt, og tempoet var ikke så højt, og man lærte mange andre ligesindede at kende i løbet af weekenden. Naturligvis var weekenden også lidt lang og virkede meningsløs, hvis man begyndte den med at få Ex 4 om lørdagen, men så tog man den skuffelse og glemte den i løbet af natten og var klar til at hejpe på vinderne dagen efter og håbe, at næste gang var det ens egen tur. I dag er der også mange flere udstillinger, og landegrænser er næsten usynlige. Der er mange flere toplister, og man kan selv vise sin kat frem til dommeren, som også er mere synlig og fortæller foran ejeren og publikum, hvordan katten er. Der er kommet meget mere show, som er med at gøre det hele mere underholdende, men også lidt mere stressende for kattene.

11. Hvordan oplever du stemningen blandt udstillerne?

Som oftest meget positive og med en interesse i at høre, hvad jeg har at sige om kattene, men man fornemmer også, at der er lidt mere stress i

dag i forhold til den gang der oftest var todages udstillinger med mere tid.

12. Er der noget ved udstillingerne eller racerne du gerne ville ændre på?

Jeg føler, at opdrætterne kender deres egen race bedst og selv vælger, hvad de vil vise til dommerne. På den måde er det også dem, som står med det største ansvar og æren og planlægger det meste af linjen til, hvilken vej racen går. Vi som dommere skal så gøre vores til at dømme kattene efter bedste evne og bruge standarder som vores guideline og ikke mindst påvirke, at udviklingen ikke går mod usunde katte. Jeg har ofte

Minna med en American Curl

tænkt, at det kunne være lidt interessant at sætte katten på bordet og få både ejeren og dommeren til at udfyl-

Minna med en Cornish Rex

de hver sin bedømmelsesseddel og så bagefter sammenligne og diskutere resultatet.

13. Har du nogle sjove oplevelser du vil dele med os?

Der har været mange, men en som jeg tænker på nu, hvor Danmark har vundet Melodi Grand Prix, var da Finland vandt med Lordi. Jeg dømte på en udstilling i Finland den weekend, og vi fulgte slagets gang under domermiddagen. Stemningen blev mere og mere højroset, som afstemningen udviklede sig, og kulminerede, da

tigere med Lordis (og Kristiinans) hjælp og var alle, sikkert også svenskerne, overbevidste om, at dette var velfortjent.

14. Hvordan ser du på fremtiden for Kategori IV?

Jeg tror på, at fremtiden er sikret og lys; der er så mange muligheder med alle de fine katte, dygtige opdrætter og den større viden, der findes. Ikke mindst har internettet givet os så mange nye muligheder til at se og kontakte andre opdrættere over landegrænser, så adgangen til import

Kristiina Rautio råbte, at hvis Finland vandt, ville hun dømme nøgen på udstillingen næste dag. Da sejren var en kendsgerning, nåede stemningen sin højeste. Vi fik dog aldrig set Kristiina dømme *helt* nøgen, og der er sikkert en del katte, der var glade for det! Vi havde lige inden tabt verdensmesterskabet i ishockey til ærkerivalen Sverige, så det ødelagde lidt dagen, men vi fik da glemt skuffelsen hurtigere med Lordis (og Kristiinans) hjælp og var alle, sikkert også svenskerne, overbevidste om, at dette var velfortjent.

og eksport af killinger er meget nemmere end før i tiden.

15. Hvordan med din egen fremtid?

Jeg ser min nærmeste fremtid fortsat som en lille del af katteverdenen og i rollen som dommer, forhåbentlig med en del gange med mange dejlige kategori IV katte på mit bord. Om nogle år går Kjeld på pension, og så håber jeg, at det kan blive til flere opgaver som dommer, hvor vi kan rejse sammen, så jeg har både mand og hunde med.

Fremtiden ser ekstra spændende ud nu med ændringer i racene i kategori IV og III. Personligt ville jeg synes, at det havde været sjov, hvis vi kunne vælge Bedst i Racerne blandt katte, som vi er vant til i hundeverden. Måske vil tiden være inde til det også på et tidspunkt.

Venlig kattehilsen

Minna Krogh
www.audax.dk

